

Toelichting bij de 4 psalmparafrases nummers 104, 105, 106 en 107 volgens de nummerering van de '150 nieuwe Souterliedekens'.

In mijn 'herschrijving' van een viertal Souterliedekens heb ik gekozen voor een driestemmige zetting met de keuze uit vier verschillende stemmen: sopraan, alt, tenor en bas. Dat betekent dat er per deel steeds een stem zwijgt.

De drie resterende stemmen – steeds wisselend van samenstelling, kennen de volgende opbouw:

- Een stem voert de cantus firmus lijn overeenkomstig die van Clemens non papa (ze wijkt slechts daar van het origineel af waar tekstplaatsing daartoe dwingt). Elk van de vier gekozen psalmen kent een andere cantus firmusstem.
- Een tweede stem volgt een contrapuntische route ten opzichte van de c.f.
- Een derde stem heeft een vrije rol en heeft een ornamentaal karakter. Eventueel kan deze derde stem pas inzetten wanneer de herhaling plaats vindt van de eerste strofe. Deze stem is aan het begin van de psalm voorzien van een *-teken.

Elke stem vervult elke functie slechts een maal. Dat impliceert dat ze elkaar qua moeilijkheidsgraad niet veel ontlopen.

Instrumentale verdubbelingen zijn toegestaan. Ook is het toegestaan de derde vrije stem instrumentaal te bezetten.

Voor wat betreft de tekst heb ik gekozen voor geactualiseerde vertalingen van zowel de Willibrordvertaling als ook de meest recente Bijbelvertaling, uitgegeven bij Querido Jongbloed. Zonder schroom heb ik ze per psalm afgewisseld al naar gelang hun metrische geschiktheid.

Het muzikaal idioom is uiteindelijk in de buurt gebleven van dat van Clemens, waarbij opgemerkt moet worden dat de persoonlijke signatuur van ondergetekende in het geheel niet is onderdrukt.

Jo Sporck, Tilburg 2 mei 2011